

Μηνναῖον - ΤΗΙ Λ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗτός ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί,

συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ
τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ὑμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν Α' τῶν Ἀγίων

Ὡδὴ γ'. Ἦχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ
λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ
ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ
πέρατα, ὁ μεγαλῶνυμος, συγκροτεῖ τὴν
σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν
πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ
τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων
πάντας ὡς ἄλλοις, ἀστέρας ἥλιος,
ὁ πολυῦμνητος, Θεολόγος σήμερον
μακαρίζεται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ἴδου τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ
φαίνει· ἰδου τῆς γῆς τὸ ἅλας, τὴν γῆν ἡδύνει·
ἰδου τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς
προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος, οἱ θανεῖν μὴ
θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ
φύσιν δούς ἐκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς
καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν
ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος
τίκτουσα· τίς οὐ θαυμάσεται;

Κανὼν Β' τῶν Ἀγίων

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τριάδα Μοναδικήν, θεολογεῖν
ἐδιδάχθημεν· Μονάδα Τριαδικήν, ὑμνεῖν
παρελάβομεν· προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ
τῶν Πατέρων, μίαν Φύσιν τρισυπόστατον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα
συνάναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν,
ἀλλ' ἐκ τοῦ Γεννήτορος· ἀπλῇ ὁμοούσιος,
συμφυῆς Θεότης, ὡς οἱ θεῖοί φασι Κήρυκες.

Δόξα.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς
διαιρούμενα· ἐν ἀμερῆς ἐννοῶ, καὶ τρία

φαντάζομαι. Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς
θεοφορήτους, οὕτω πείθοντας πιστεύειν με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀμήτωρ πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ
τὴν σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρός, ὁ
ταῦτα καλούμενος, ὑπὲρ νοῦν ἀμφότερα·
τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυμάτων τὰ
παράδοξα.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστήρας τῆς
τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην
ἀκτίσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας·
τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας,
τούς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι
καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ
τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ
Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι·
πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί,
συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ
τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ὑμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ
σου, καὶ χειρὰς τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς
ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς
Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις
τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς
ἡγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τῶν Ἱεραρχῶν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

(13:7-16)

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων
ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς
ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς
Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ
ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι
βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν
οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.
Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ
ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.
Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ
ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως,
τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς
παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ
διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς
πύλης ἔπαθεν. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς
αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν
αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε
μένουσιν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσιν
ἐπιζητοῦμεν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν
θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ θεῷ, τοῦτ'
ἔστιν, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιᾶς καὶ

κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ
θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
ἁγίων.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(ε΄ 14-19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται
πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ
καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν
μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει
πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς
ὡμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως
ἴδωσιν ὡμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι
τὸν πατέρα ὡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ
νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον
ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι,
ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως
ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ
μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου
ἕως ἂν πάντα γένηται. ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν
τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ
διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τῶν
ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν
μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν,
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ
Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου,
ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ

πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἶναι ἐορτάσιμος ἡμέρα.